

Återfödelsens mysterium



Reinkarnation betyder "åter in i köttet" och begreppet syftar på återfödelse. "Något andligt" eller "själen" återvänder till en ny fysisk kropp efter en andlig viloperiod för att återigen ta tag i jordiska utmaningar. Att föreställningen om reinkarnation uteslöts ur den kristna läran har haft stor betydelse för vårt västliga samhälle. Men många i västvärlden idag tror på reinkarnation, och det finns även forskning som man inte lyckats avfärda.

Text Ane Frostad Bild Titima Ongkantong, Antonio Guillem (shutterstock.com)



Reinkarnation har varit en grundläggande föreställning inom många av världens religioner och trosföreställningar genom alla tider, men

detaljerna kring själva reinkarnationsprocessen och dess syfte varierar något. Inom världsreligionerna hinduism och buddhism är reinkarnationsbegreppet fortfarande centralt. Tankar om reinkarnation fanns även med i den tidiga kristna (gnostiska) mystiken som valdes bort när den institutionella kyrkan etablerades. Även vissa arabiska mystiker (sufier) samt shiamuslimer tror på reinkarnation.

I tidig kristen tid florerade en mängd texter som


representerade olika föreställningar om essensen i det kristna budskapet. När kyrkan skulle välja vilka som kvalificerade till Bibeln gjordes en tydlig uppdelning av "rätt tro" och "kätteri" som fick stora konsekvenser för det västliga tänkandet och som påverkar vårt samhälle än idag.

DE KRISTNA MYSTIKERNA tolkade de religiösa texterna på ett mer symboliskt sätt än kyrkans prästerskap. Detta hade även konsekvenser för hur de uppfattade begrepp rörande manligt och kvinnligt. De kunde tolka manligt och kvinnligt som psykologiska och andliga aspekter inom varje människa och hela skapelsen - inte nödvändigtvis som uttryck för "man" och

"kvinna". De menade också att syftet med det andliga sökandet måste vara att själv erfara Gud - inte att blint tro på Gud.

Denna föreställning bemöttes med stort motstånd inom kyrkan eftersom den innebar att alla (både kvinnor och män), inte bara vissa utvalda präster, genom andlig träning och utveckling kunde bli upplysta och komma till gudomlig insikt. De kristna prästerna såg Jesus som den högsta av människor och Guds enda son. Att försöka nå upp till hans nivå var kätteri. De kristna mystikerna däremot, såg Jesus som en äldre broder som gick före, en som visade vägen mot den visdom (gnosis) som vi alla bör sträva mot.

Den subtila andliga uppfattning som mys-



”När barnen kommer upp i tonåren avtar minnena och de kan äntligen känna att de tillhör sin nuvarande familj.”

tikerna stod för innan och under den tidiga medeltiden kan ha varit svår att ta till sig för vanligt folk. Den tidsålder vi har bakom oss - Fiskarnas tidsålder - har varit starkt präglad av vårt behov av auktoriteter att se upp till. Karismatiska andliga ledare var människornas kanske enda fasta, och därmed trygga vägledare i en tid av både andlig och fysisk nöd. Troligtvis var prästernas bokstavstolkning också enklare att ta till sig ur ett intellektuellt perspektiv - och hotet om helvetet var förstås inte att leka med.

INOM OSS BAR VI PÅ arvet från den hedniska tiden då symboliska berättelser och föreställningen om olika andliga tillvaroplan levde som sann verklighet inom oss. Denna föreställningsförmåga tog vi med oss in i den kristna epoken och förde över på föreställningen om himmel och helvete. Det är inte konstigt att människorna genom tiderna har ansträngt sig för att ”hamna rätt”, och att man i stunder av rädsla sökte någon som kunde ge väldigt tydlig vägledning.

Att reinkarnationstanken suddades ut var helt nödvändigt för att kunna bygga upp den maktstruktur som fortfarande idag mer eller mindre råder inom dessa religioner och de samhällen som de verkar inom. Kristendomen är något äldre än islam, men islam följer ett liknande mönster som kristendomen. Den religiösa förföljelse som pågår i flera muslimska länder idag har många likheter med den förföljelse som pågick i Europa under medeltiden.

Reinkarnation innebär ju att alla hela tiden får nya chanser att lära av sina misstag och utvecklas - och därmed har alla möjlighet att bli upplysta och uppnå ”kosmiskt medvetande” eller ”kristusmedvetande”. Det betyder i grun-

den att alla är jämställda, dock med olika erfarenheter i bagaget vilket avspeglas i våra olika talanger och vår olika uppfattning om moral.

Man kan ur ett reinkarnationsperspektiv hävda att människor inte är onda eller goda, de har bara olika nivå av erfarenhet inom olika områden. Samtidigt är det viktigt att nämna att det kanske finns lika många reinkarnationsläror som det finns olika förespråkare för begreppet. Inom både buddhism och hinduism finns en mängd riktningar och läror, och några av dessa bär mer eller mindre prägel av liknande straff- och syndtänkande som det vi hittar inom kristendom och islam.

”De kristna mystikerna såg Jesus som en äldre broder som gick före.”

I ANKNYTNING TILL reinkarnationstanken hittar vi ofta en tro på lagen om orsak och verkan - karma - att vi får skörda det vi har sättn i nästa eller kommande liv. Denna idé kan inom vissa religiösa riktningar beskrivas närmast i form av straff - man får vad man förtjänar - (inte helt olik det kristna hotet om helvetet) medan

andra riktningar, som är mer förenliga med ett modernt tänkande, fokuserar på att karma är kärleksfull undervisning - livets gudomliga tal till oss - där vi genom egna upplevelser lär oss förstå handlingars konsekvenser.

Karma är förstås även skörden av goda handlingar. Att ge till någon annan innebär därmed också att ge till sig själv eftersom gåvan förr eller sedan i någon form kommer tillbaka till sitt ursprung.

DET ÄR IDAG SVÅRT att bevisa eller dementera reinkarnationsteorin inom vetenskapliga kriterier. Vi har inga fysiska instrument som kan mäta själsliga vågor. Om vi är själar som föds in i fysiska kroppar, för att sedan lämna och igen återkomma i åter nya kroppar, hur ska vi kunna påvisa det? Det handlar i så fall om oerhört förfinade vågor av energi, som vi ju vet inte kan uppfattas av våra sinnen och knappt uppfattas alls - med mindre man är klärvoajant. Det enda de flesta av oss kan basera vår uppfattning på är instinktiva eller intuitiva förnimmelser.

Vi kan till exempel förnimma att en avliden finns kvar i vår närhet eller att det finns väsen runt oss som vi inte ser eller hör. Vi kan också ”ha en känsla” av att det finns en andlig värld, vilket kanske mer handlar om att tro, men vi kan också försöka att resonera logiskt kring det.

Om man är skeptiker kan man tycka att det är otroligt och osannolikt att vi föds flera gånger. Skeptikern i mig kan hålla med, men skeptikern i mig kan också ställa några motfrågor till ett sådant påstående:

Är det inte ganska otroligt och osannolikt att vi föds en gång? Är det inte ganska obegripligt att vi vandrar runt på denna jord en gång? ▶

Vad gör vi här - bara en gång? Hur gick det till? Och varför är det mer konstigt att vi föds flera gånger än att vi föds en gång? Den nyfikna i mig vill ha svar på dessa frågor.

DET ÄR FÖRSTÅS KONSTIGT att anta att vi föds flera gånger om vi utan tvekan accepterar föreställningen att vi enbart är fysiska kroppar (främst hjärnor) som har kommit till av en slump. Sedan dör vi och finns då naturligtvis inte mer. Det så kallade tänkandet som en gång genomsyrade oss var ett resultat av olika kemiska förbindelser inom den fysiska kroppen. När hjärtat stannar, eller en kort tid därefter, dör också tänkandet och medvetandet.

Men om vi istället föreställer oss att vi till exempel är andliga väsen som använder oss av fysiska kroppar för att kunna tänka, uppleva, förnimma och skapa i den jordiska sfären. Att kroppen är vårt "upplevelseverktyg" och hjärnan endast en förmedlare av tankar och upplevelser likt en radio som transformerar radiovågor till något fysiskt hörbart - då öppnas nya möjligheter.

Sedan ett tag är det en "rådande sanning" inom den accepterade vetenskapen att hjärnan skapar medvetandet, men det finns också de som hävdar att medvetandet troligtvis existerar oberoende av hjärnan. Det finns också en intressant utveckling mot en mer respektfull ton mellan dessa två synsätt inom vetenskapen, även om det fortfarande finns forskare som vägrar att överhuvudtaget "ta i" något som innefattar något själsligt.

På grund av avsaknaden av finkänliga fysiska instrument och avsaknaden av intresse

finns det inte mycket forskning på reinkarnation. Men forskning finns.

Jag skulle vilja nämna *Ian Stevenson*, kanadensisk biokemist och professor i psykiatri vid universitetet i Virginia och *Erlendur Haraldsson*, professor emeritus i psykologi vid Islands universitetet.

Ian Stevenson (1918-2007) räknas som den stora pionjären inom reinkarnationsforskning. Han forskade bland annat på barns spontana minnen av tidigare liv, mest i Indien och Sri Lanka. Senare i livet intresserade han sig också mycket för födelsemärken eller medfödda defekter som överensstämmer med dokumenterade skador vid slutet av det påstådda tidigare livet, där alltså den tidigare personen kunde identifieras.

UNDER ETT SEMINARIUM i Järna i september 2007 fick jag själv möjlighet att lyssna till Erlendur Haraldsson berätta om delar av sin forskning. Temat för hans föredrag var "forskning kring barns erinran från tidigare liv" samt "verifikation av berättelserna".

Erlendur Haraldsson har följt upp ett antal barn som upplever sig som främlingar i sin familj och som tydligt och i frustration uttrycker detta till sina föräldrar. Barnen har klara erinringar om vem som är deras riktiga föräldrar och föräldrarnas namn, detaljer kring familjemedlemmar och hemmet, namnet på gatan de bodde på, bland annat.

Dessa barn kan också minnas ett yrke och uppvisa särskilda kunskaper om ett yrke, till exempel hur man gör rökelse. När barnen kommer upp i tonåren avtar minnena och de kan äntligen känna att de tillhör sin nuvarande fa-

milj. I många fall har Haraldsson kunnat hitta avlidna personer som matchar dessa barns berättelser. Gemensamt för i princip alla är att de dog en ung, bråd död och har (eventuellt) återföts relativt snabbt, från några månader till några få år efteråt.

Haraldssons resultat är mycket intressanta med hänsyn till reinkarnation. Man kan dock inte ta för givet att dessa barns minnen inte är andras minnen. Annan forskning på tidigare liv-minnen, till exempel *Raymond Moody's*, tyder på att det kan finnas ett slags "minnesfält" som vi kan hämta information ur. Exempelvis kan personer som hypnotiseras samtidigt tendera att minnas samma saker, vilket innebär att man generellt kanske bör ta tidigare liv-minnen med en nypa salt. När det gäller Haraldssons forskning på barn handlar det dock inte om hypnos utan om barn som har så starka minnen att det påverkar deras psykiska välmående i vardagen.

DET KAN FINNAS ANDRA orsaker än reinkarnation bakom minnena, men sammanträffandena är så pass många och tydliga att man inte kan avvisa dem som slump. Jag funderar på om dessa barn, som eventuellt dog så tidigt och brått förra gången, inte har hunnit gå igenom nödvändiga stadier i dödsprocessen innan de snabbt slungades tillbaka, och att minnena därför finns kvar och hindrar dem från att börja med "blankt papper"? Man kan tänka sig att det är en stor gåva att vi vanligtvis slipper minnas livet bakom oss. Det finns nog att bekyrma sig för i ett liv om vi inte också ska plågas av tidigare misstag och oförrätter som vi har gått igenom. ☺

Free tipsar!

BÖCKER PÅ SVENSKA OM REINKARNATION

"Hur människoöden tvinnas" och "Sådd och skörd" av *Oscar Busch*. Böckerna är berättelser om människor vars handlingar länkar dem till varandra genom flera inkarnationer. Vi får ta del av deras upplevelser genom liv och "mellanliv". Oscar Busch var svensk spiritist och levde mellan 1844 och 1916.

Bokserien "Samtal med Gud, del 1-3" (Conversations with God) av *Neale Donald Walsch* har sålts i enorma upplagor i flera länder och många människor vittnar om att de har förändrat deras liv positivt. Böckerna handlar om en mängd teman, men tanken om reinkarnation är en röd tråd.

Shanti Devi från Indien, minns sitt förra liv. Då hette hon *Lugdi Devi Chaubey*. Hon har även minnesbilder från perioden i okroppsligt tillstånd mellan de båda inkarnationerna. Boken "Shanti Devi" av *Sture Lönerstrand* handlar om hennes berättelse.

Inom den tyngre västliga esoteriken hittar vi bland andra *Rudolf Steiner*, skaparen av antroposofin. Reinkarnationstanken ingår som en viktig del av hans verk och nämns i flera av hans böcker, till exempel i "Andlig forskning".

Den danska intuitionsbegåvningen *Martinus* är troligtvis den som presenterat den mest genomgripande analytiska genomgången av reinkarnationsbegreppet. Hans huvudverk "Livets Bog" (dansk titel även på den svenska utgåvan) beskriver omfattande detaljer om hur reinkarnation går till, men det finns även artiklar som kan vara lättare att börja med, bland annat i bokserien "Kosmiska lektioner".

"Livet din spegel" är skriven av psykologen och Martinuskännaren *Sören Grind*. Den handlar bland annat om hur erfarenheter från tidigare liv, som finns i vårt omedvetna, kan prägla oss i våra relationer.

Plus mer

Erlendur Haraldssons hemsida:

www.notendur.hi.is/~erlendur/english

Neale Donald Walsch hemsida:

www.nealedonaldwalsch.com

Antroposofiska sällskapet: www.antroposofi.nu

Martinus institut:

www.martinus.dk/sv/martinus-institut